

ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) og det ærede Medlem for Odense 1ste Valgkreds (Nanke) vare ikke tilfredse med Ordningen af det Udvalg, der efter § 55 skal udkaare Nævningerne af Grundlisten. Imellem Indvendingerne var der vistnok omtrent den samme Betragtning, at det nærmest burde være Dommernes Sag at foretage denne Udkaaring. Jeg tror tværtimod, at den Sammensætning af Udvalget, som § 55 har givet, er meget tilfredsstillende; selvfølgelig kan der paa dette som paa andre Punkter være forskellige Meninger. Men jeg mener, at det er meget tilfredsstillende, og at det netop har sin store Betydning, at Udvalget er saa alsidig sammensat som muligt, at det skylder ikke blot Domstolene, men ogsaa og i lige saa fuld en Grad andre Sider i vort Samfundsliv sin Oprindelse.

Derimod er jeg ikke enig i den Maade, hvorpaa det er foreslaaet, at Grundlisten over Nævningerne skal tilvejebringes, og deri deler jeg for saa vidt Skæbne baade med det ærede Medlem for Kalundborg og det ærede Medlem for Odense 1ste Valgkreds og Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen). Jeg tror ganske vist, at man under almindelige Forhold ikke skal frygte for, at den ene eller den anden politiske eller sociale Side af Kommunalbestyrelsen vil bevidst misbruge sin Stilling til udelukkende at udtage Nævningerne af en vis ensidig Klasse af Borgerne, og jeg tror ogsaa, at de enkelte Nævninger, naar de komme i Funktion, i de allerfleste Sager ville føle deres Ansvar saa stærkt, at deres Stilling i Henseende til Politik eller sociale Forhold ikke vil faa Herredømmet over dem. Men paa den anden Side kan man ikke lukke Øjnene i for, at der kan være enkelte Sager og enkelte Tider, hvor det politiske eller sociale Hensyn gør sig særlig stærkt gældende, og hvor man ved Regler, der i alt Fald aabne Mulighed for en ensidig Udtagelse af Nævninger, kunde tilvejebringe Farer for, at Nævningeretternes Afgørelser ikke blive upartiske. Derfor mener jeg, at man vistnok bør komme til en anden Udtagelsesregel end den her foreslaaede, en Udtagelsesregel, som — saa vidt jeg tror — fuldstændig vil afvæbne de Indvendinger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds gjorde, og det er netop den Regel, som det ærede Medlem for Odense 1ste Valgkreds i Dag nævnede, at lade Kommunalbestyrelsen danne Grundlisten, efter Forholdstalsvalg. Det forekommer mig, at her er et af de Omraader, hvor det ligger lige for Dagen,

at Udtagelsen efter Forholdstal vil være baade praktisk og retfærdig og vil kunne forebygge Partiskhed.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds spurgte om, hvorvidt en Eksamenskarakter under 1ste Karakter burde udelukke fra Dommerembeder. Forholdet er nu, at en saadan ringere Eksamenskarakter ikke udelukker fra Underdommerembeder, medens Kommissionen foreslaar, at det i Fremtiden skal være Tilfældet. Medens det nu sikkert i Fremtiden vil være muligt at faa alle Dommerembeder besatte med Embedsmænd, der have aflagt den juridiske Prøve med bedste Karakter, er det dog et Spørgsmaal, om Reglen bør være saa absolut som foreslaaet i Lovforslaget. Jeg erkender naturligvis, hvad der er blevet sagt her under denne Forhandling, at den Omstændighed, at en Mand i en Alder af et Par og tyve Aar har absolvert den juridiske Eksamen med bedste Karakter, i og for sig ikke beviser, at han i en længere Aarrække derefter ogsaa er bedre og dygtigere end den, der har faaet en ringere Karakter, men paa den anden Side maa man huske, at det er den eneste Kundskabsprøve, vi kende her i Landet. Vi kende ganske vist ogsaa en Prøve for Dommere, nemlig den, Højesteretsdommere skulle aflægge, inden de kunne indtræde i Højesteret, men denne Prøve er netop af Kommissionen og vistnok med god Grund foreslaaet afskaffet. Ellers kendes der ikke nogen Kundskabsprøve her i Landet, og derfor er det ogsaa ganske rimeligt, at der i væsentlig Grad tages Hensyn hertil, saa meget mere som Forholdet dog er det, at selve dette Udgangspunkt, Eksamenskarakteren, i de allerfleste Tilfælde vil fra først af blive bestemmende for vedkommende Mands fremtidige Løbane, for de Opgaver, han søger at vie sine Kræfter, og at der derigennem for den, som har en god Karakter, som Regel aabnes en større Adgang til at beholde og udvide sine Kundskaber end for den med den ringere Karakter. Medens jeg saaledes tror, at i og for sig kan man ikke sige noget mod Kommissionens Forslag, mener jeg dog paa den anden Side, at Erfaringen jævnligt viser, at Mænd, som have absolvert deres Eksamen med en ringere Karakter — det kan jo være, fordi de ikke have været flittige nok, eller fordi de af pekuniære Grunde have været nødte til at anvende Tiden til andet Arbejde end Eksamenslæsning — dog senere i Livet maa antages at staa fuldt ud paa Højde med Mænd, der have første Karakter. Det